

Niet ten onrechte zegt de toelichting<sup>1)</sup>, dat de lijnen van het plan „eenerzijds aan de eischen van het doorgaand verkeer ten volle recht doen wedervaren, doch het beloop daarvan anderzijds wordt beheerscht door de reeds aangeduide hoofdgedachte om ter plaatse een rustig en aangenaam woonkwartier voor de meest gegoeden te scheppen.”

Het ideaal van Zimmerman: Rotterdam-woonstad!

„Het hoofdmoment van den aanleg – aldus verder de toelichting – wordt gevormd door een 90 meter breede laan in de richting zuidwest-noordoost, in het midden waarvan een waterpartij van belangrijke afmetingen is ontworpen. Voor deze laan die aan het zuidwestelijk einde haar afsluiting kan vinden in een monumentaal gebouw en ten noordoosten uitkomt in de verlengde Mathenesserlaan, is met voordacht doortrekking tot den Nieuwe Binnenweg achterwege gelaten, teneinde te voorkomen dat zich daarover van de ten zuiden van den Westzeedijk aanwezige handels-terreinen een druk verkeer naar de oude stadskern zou gaan bewegen en aldus een rustig wonen zou worden geschaad.”

Dat leek alles heel mooi, even mooi als de toelichting op het nu uitgevoerde plan, maar de praktijk zocht helaas haar eigen wegen en zoo is de weg door het Museumpark nu niet juist het type geworden van dien in een rustige woonwijk. De Mathenesserlaan werd een interlocale verkeersweg.

In verband met het toen reeds hangende denkbeeld om de rivier ter hoogte van het Park te ondertunnelen, was de 40 meter breede 's-Gravendijkwal, corresponderende op de hoofdwegen in Blijdorp en daardoor op den rijksweg naar den Haag, in het plan verder naar het zuiden doorgetrokken.

Hiervóór wees ik reeds erop dat in het oosten de uitbreiding een eigen karakter aannam nadat in 1911 besloten was tot aankoop van de bezittingen der maatschappij Vredenhof, om daarmee Rozenburg te kunnen vergrooten en dit te bestemmen tot openbaar park met villabouw. Maar in hetzelfde jaar volgde een besluit dat, hoewel van veel verder strekking, dit eigen karakter van het oostelijk stadsdeel nog krachtig zou accentueeren: het besluit van 10 Juli 1911 tot

1) Verzameling 1917 Volgn. 263 blz. 1438.